

נועם אגרת הורדש אלימלך

ושגג ועשה פשוט ואשפ"כ לריך כפרה ע"י נסיון כג"ל זה עשה עביר' במיד ולא עשה תשוב' הקב"ה מביאם לפונדק א' דהיינו שמביא נסיון ללדיק הזה ע"י זה שלא עשה תשובה ועשה עבירה במיד זה נהרג שהרגו א"ע וזה הלדיק גולה דהיינו יסורי' וזערו נחשב לו גלות ומה שאין הקב"ה מענה את החייב מיד למען לדיקים ילכו גם כו' ולמען סמות מיני רשעי' ומה שנעשים אח"כ כמו שנעשו נמרוד וחביריו הוא מחמת שהעונש צא מליילי ששקר אין לו רגלים והרע הורג א"ע וכל זמן שהקב"ה יכול להלילו באיזה זכות מילי אורו ואחר כל הנסיונות נסה השי"ת לאאשה' לעקוד את בנו כדי לעמוד זכותו ואפ"ר צבור ע"ג המוצה לדורי דורות כן יזכו כל עובדי השם אשר יש להם מהנגדים ועומדים עליהם בשקר' ודברי ריבות ועינינו רואות לרקס אשר נענים בהפילתם כמו בדורות ראשונים נובה שאנחנו נחבל פירותיהם וזכותם יעמד לנו * ואפשר שנמלא איזה גדול הדור גדול בתור' וגדול ציוחס והוא ג"כ מתקוטט ואפשר מחמת שש"ס איזה חטא ושבה לעשות תשוב' או חטאת נעירי שריר' לזה תשובה גדול' והכנעה גדול' ומי לנו גדול מדוד המלך ע"ה ה' מתפלל תמיד על חטאת נעורי' כאומר חטאת נעורי כו' ומה לי לשבו' שהסכר' מביא אותי ליד דברי' אלו כדי להלדיק את הלדיק דמיעקרא ע"י השיבות אדוני אמ"ו ל"י: ואלתי' אלומו' ל"י שיאר לי מ"מ משנים הנוסחות שנתפילה והסיב לי כך הלל הב"י ז"ל שהוא ראש לכל הפוסקי' הוא ז"ל מביא אלו הנסחאו' ואח"כ בא הרמ"א ז"ל שהוא ג"כ ראש לכל הפוסקי' אין ותיקר כל התקוני' על מכוני' בפני כללות ישראל וראה בנוסחא זו שהוא אור גדול ואין העולם כדאי להשתמש בו והעמיד לנו נוסחא אשכנזית שהוא דבר הטהר לכל נפש כערכנו אבל לפני הלדיקים אלו אשר רחמו מלוחתם ומדקדקי' על עצמם כחוס השערה וודאי לא ה' כוונתו ז"ל עליהם לנצל אותם מלהתפלל נוסחא זו שכהב הב"י ואלו ואלו דברי אלקים חיים: ואם תפשה לך הלא יש כמה אנשי' שאינם מדריגי' זו כאשר כתבתי ואשפ"כ מתפללי' נוסחי' זו ומתחברי' לחסדי' ועליוני' וגם הם תפלה' בסס חסדי' * הנינו אומר לך הני' מלינו בשירת הים שכתוב ויאמינו ב' ובמשה עבדו ומה לנו מזה שישראל האמינו במשה הגם שהשי"ת הבעית למשה וגם כך יאמינו לעול' מה לו למשה רבינו מזה וכי ראינו היה שיאמינו ישראל בו הלא לא ה' הפך רק שיאמינו ב' : אמנם תהור' הקדוש' השמיענו בזה דבר גדול והוכרחו ע"כ להאמין במש' : דהני' כוונת המקום היה שהיולאנו ממלרי' שנקבל תהור' והוכרחו ללריך כלריך הכסף מווקק שבעתי' ולכן ה' כל אילו המאורעות קריעת ים סוף ושאר הגיסים ומשה רע"ה היה מקדש עצמו עד שבה למדריגת הגבוהה ועלה למרומ' והורי תהור' לישראל: והב' כל ישראל לא ה' יכולים: בודאי שיהי' כולם במדריגי' זו של מש' ושיקבלו תהור' ע"פ מדריגת הגבוה': אך מחמת שהאמינו במש' והתקשרו בו והוא ה' משפיע עליה' רוח קדוש' והי' כאלו הם ג"כ במדריגי' זו ועי"ז יכלו כולם לקבל תהור' ע"י אהדות' והתקשר' במש' והנמשל מוזן מאליו: ומי שאינו מחמין לדברי' אלו אומר לך כן מחמין' ישוב על השאלה נעוריו ויתבודד בעצמו וישי' אל לבו כמה פעמי' הלכין איזה אדם אף אחד מבני בניו וכמ' פעמי' אחר שקר אף בדברי' הבאי' ושאר דברי' אשר הם מבוארי' בספרי' הידאי' ולעשות עליה' תשוב' גדול' ותרס' גדול': והגאון עול' על

שנתרחש לו באור בשדים הלא בכל קרוב הוא לא"י: שנית בנבוא' למלרים לקח פרעה את אשתו וינע ד' את בית פרעה ופירס מנאל שנעס' לו ג"כ גם גדול ואח"כ לקח אבימלך את אשתו והגה מתי' תמיהות מדבר דכיר' אינשא ובוודאי נשמע ע"י אבימלך מזה הגם כי קרוב זה אל זה היה כדכתיב ולא חלקים דרך ארץ שלשהים כי קרוב הוא ובפרט כי דרך המלכים להודיע זה אל זה דברי חידושים ובפרט ניסי' גדולים כזה אשר לא היה מיום היסדה הארץ וזה מלאנו ראינו שנמרד גם געש כ"א אחר כמה שנים אחר המעש' של מלרים לא פרעה לא נעש מיד ועיקר עונשו ה' בלאת ישראל ממלרי' בעשר מכות כאשר מלינו בספרי' ומה שלקה פרעה מיד נקחתו את שרה זה לא היה כ"א למען מנוע אותה כל יגע בה ח"ו וגם אבימלך לא נעש מיד רק בענין ענין ד' בעד כל רחס זה היה ג"כ כדי שלא יאחרו מאבימלך נתעבר' שרה כי היו עוורים הזכרים והנקבות למען דעת כל עמי הארץ כי לא ילא מהם ורע כי ענין זה מכל לז והרשעים אלו מהם נהרעו אחר המעש' ומהם עמדו במרדס כמו נמרוד אף שראה גדול הגם ואף אח"כ כשנשב' לוט כוונתו היה על אשע"ה כמבואר ומה לכס להשיב על כל הקושיות והתמיהות הללו הנ"ל: אסנם אמינא לכס אנה וכך הו' האמת כשהלדיק עובד ה' מיראי' ומאבהב והאבהב אלו אותה כמעט לשגשו' כמ"ש באתנה' השנה תמיד כמו שמלינו בדהע"ה ודוד מסוז ומכרכר בכל עוז והלדיק הוא הולך תמיד ממדריגה למדריגי' בכל יום ויום וקב"ה מחדש עליו חסדים בכל יום ויום בין למעל' בין למט' לפי מדרגתו ואין הקב"ה מחדש עליו חסדי' כ"א ע"י נסיון והטעם בדבר הוא מחמת הקיטרוג כי אין לדיק בלרץ אשר יעשה עוב וכו' ומילא המקטרג איזה עליה בהלדיק הנ"ל ועול' ומקטרג הגם שהשי"ת ב"ה מוחל לו כי דרך הלדיק שמהרהר בתשובה מיכוף ומתארת ומדקדק על עצמו כחוס השער' ובוודאי עשה תשוב' והיאר יכול המקטרג להשטין עליו אף מחמת המקטרג שומד למעל' ואומר שאין עשה זאת אלא כדי להשתבח ולהתפאר בעיני ב"א ואולם אם יעמדו עליו ב"א לקבל אותו לא יהי' יוכל לעמוד בניסיון והא' רא' שחט' ומחמ' זה הקב"ה מנסה אותו להראות שעומד בניסיון ועי"ז השי"ת מביא להלדיק למדריגי' גדול' וית' בכל פעם וזה דאמרינן בגמר' במקו' שבעלי תשובה עומדין אין לדיקי' גמורים כו' וזה כמו זר נחשב שהלדיק מתחיל' שלא חטא לא יוכל לעמוד במחילת העל תשובה שעבר ושנה ועשה תשובה באחריו ויהי' מחילתו לפני' מהלדיק הזה הנ"ל * אלא כן הוא כוונת הגמרא על הלדיק אשר עיבד ד' בזהב' ומדקדק על עצמו ועושה תשובה בכל רגע והקב"ה מושך עליו חסדים ע"י נסיונות למען הביא אותו למדריגי' גדול' ומקום הלדיק הזה שהוא עול' תשוב' כג"ל אין הלדיקים גמורים יכולים לעמוד היינו הלדיקים שאינם מרגישים בחטא קל לעשות תשוב' בכל רגע אין יכולים לעמוד גם מחמת שאין עושה תשוב' על עבירות קלות אין ראוי לבא ליד נסיון מחמת הקטרוג שיש לו בו אחיזה * והנסיון הזה שנמש' אותו השי"ת רובא דרוב' הוא ע"י ב"א רשעים כי מגלגלין חוב ע"י חייב כמאמר חז"ל וכמאמר הכתוב ולדיקי' ילכו גם ופושעים יכשלו גם והפי' הוא כך כמו דאמרינן בגמ' כאשר יאמר משל הקדמוני והאלקים אנה לידו זה הרג שגג זה הרג מויד והקב"ה מוזן אותם לפונדק: א' כו' וזה הלדיק עשה איזה עביר'

נועם אגרת הודש אדימלך

כולם: ושמעתי פעם אחד סי' על פסוק מפי אלמ"ו נ"י ולא ידעתי אם מדילי' אמר זאת או בשם לוי' ספר דתיב ויהא המלך יסייך ומקודם כתיב ושכחו עמך ובית אביך: והפי' הוא כך כשחשבה עמך ובית אביך ויחוסך וגאוףך מי את אז ויהא המלך מלכו של עולם את יסייך: וידקק על עצמו פחות השער' לקיים הכל המבואר בפוסקי' ובפרט בש"ע א"ח ובספרי מוסר אשר עודנה חיי' בג"ע: אח"כ יתפלל נוסחה זו של הב"י ז"ל ויבדולי' יטעום בה טעם ולא יהי' יכול להתאפק מלהתפלל כוסחה זו אף שהיה מתקוטט' עמו לא יחוש ויסבול הכל: וכך אמר אלמ"ו נ"י אם תרט להשגיח בדברי אלו תרלו עבדכי כיום ואמיתים: ומי שיש לו עוד ספיקות וקושי' על עובדי השי"ת אני נותן לו ענה שיטב כבדירות ויפספס במעשיו כמבואר לעיל אף שלא ביארתי אהם קצוה מחמת שקר' היריעה מהכיל אתן לו עוד ענה שיתחיל ללמוד תור' לשמ' בכל אופני' בלי פני' ויקום כחצות ליל' תמיד לזכות על עוונותיו אשר עש' מנעוריו עד היום במר נפש וילמוד סור' לשמ' והתור' יזכיר לו כל עוונותיו והסמר שערות בשרו והתור' תלמדנו לעשות תשוב': ועבירי' שהי' כמחקה בעיניו יעמוד גדול' בעיניו והסמר מפחד בשרו ולא יתעורר לו כל הספיקות ושב ורפא לו וירא' מעלות הדקי' הטובד' א"ת ד' באמת: אהובי אחי אל תשגיח על דברי' קרים האלו מקרואו אשר בין ליל' הי' ובין ליל' אבד ועיני ראו אשר כמ' יאלו מהעולם שלא בזמנם בעו"ה מחמת המחלוק' כאלו וחבי כמעט רגע ותרא' נפלאו' מחמ' שהשקיר אין לו רגלי' וזיקי כאלמנתי יחי' ורק שמשתי היטיב דברי למטן לא תהי' מכת שמשמ' עיניהם ח"ו * אהובי אחי אלו הייתי רוג' לכתוב הכל מה שאלמ"ו נ"י אומר על הדקי' אלו קצר' היריעה מהכיל סך אמר מה שאתה רואה אותם הדקי' טובד' שלהם כנגלה הוא כטיפה מן היס נגד הנטימיות שלהם * קיר' הדיבר שמשמרי' א"ע שלא ללא' חוץ שלא ימרו במק' הטינוס' מחמת גדול' מחשבו' קדושות שלהם וכחשי' הא"י ולה"ה הם אללם כמפתח ופותחים בהם מעיינות החכמ' ויחודים גדולים ואף שמדברים עם ז"א מחשבתם תמיד ברוממו' אל ובשאר יחודים וכשלומד'י' בגמ' הקדוש' ממש אם אוכלת אותם מגדול' אהבה וקדושה ופתח להם מעיינות החכמ' הן כנגלה והן כנסתר וכך אמר אלמ"ו נ"י ששמע מרבו ז"ל ואמר הא"ש הזה המזכיר' התגא ואין רוא' אותו הוא תמיה גדול' עליו וגם הדקי' אין טוברי' הזות לילה בשי' כ"א מעט בשנה לוי' לילות קצרים ותמיד הם מתאוננים על גלות וצרי' ישראל עם כללות השכיב' ומתפללים עליה' תמיד במסרי' נפשם כלמת ובתמי' ומי יוכל להעלות על הכתב אשר הדברי' אשר שמעתי מאלמ"ו נ"י אהה על המבוכ' זאת ראה עם מי מתקוטטים אהה על נפשינו בודאי אלולי' זאת אין כל אומה ולשון הי' יכולים לשלוט בנו מחמ' גדול' התפילו' שלהם במחשבו' קדושות איטעך ברה אל מקומך וטעה תשובה שלימ' אם כדברים נפלה שלבת מה יעשה איובי קיר ואל תכלכל מחשבתך בדברים אלו כי זה קילור נפש וכך אמר אלמ"ו נ"י יהודוי' אשר הם עושי' קודם אכילת' ותשובות שקד' אכילת' הלוואי שנהיו אהבנו עושים זאת בעת התפל' והוכל להתכוון בשכלך הוך תכליתן האין מגעת וזו בחול ושתת אף פשוטי' כ"א עכרי' יכולי' להבין הקדוש' שבהם וסיפרי' לי אלמ"ו נ"י שיש ביניהם דקי' שאין יכולים לנגן ואטפ"כ קולם פרב ומתוק יותר מטף ודבש

בעת תפלת' ובודאי אין זה פשוט גדול חידוש הוא: והייתי רואה לנלה לך כמה חידוש' שסיפר אלמ"ו נ"י מהדקי' רק ששמעתי סי' על פסוק אח' מכבוד אלמ"ו נ"י ובשביל זה מנעתי א"ע וכך אמר אלמ"ו נ"י סי' על פסוק דור לדור ישבח מעשיך כי איהא בגמ' עד שלא שקט' שמשא של עלי זרחה שמש' של שמואל עד שלא שקטה שמש' רק רבי כו' כי אין הדור ריק מן הדקי' בכל דור ודו' רק שאין מאמיני' רק מי שיש לו כשמה קדוש' ולא טנפה בעבירות הגם שמביאין להם ראי' מן הדקי' ומדורות הקדמונים אומרים בזה הל' אנו מאמיני' בחכמי' הקדמונים שהי' להם מדריג' רוח הקודש אבל עתה בדור הזה בלמי אפשר להיות זאת וכן בכל דור ודור אומרים כך כמו שמצינו בשאלו המלך ע"ה כידוע * אהובי אחי יהי לךך בטוח כי גם בימי הקדוש האר"י ז"ל הי' ג"כ מתקוטטין עמו * והו סי' הפסוק דור לדור ישבח מעשיך ר"ל דור שהוא עתה מודי' בעלמם שהדורי' שהיו לפני' הי' להם מדריגת' שהוא ישבח מעשיך שמבחי' ומודי' שגדולי' מעשה ד' שנותן לדקי' אבל לא בדור הזה וזהו סי' הגמ' גדולים הדקי' במיתתם יותר מבתייהם כי בתייהם היו מתקוטטים עמם ואחר מיתת' כולם מודים ומשגחים אותו שהי' לו מדריגה הג"ל ובשביל זה מנעתי א"ע מלהודיע כל הג"ל כחכמי' מה שמעתי מפי אלמ"ו נ"י וממכתי יתדוטי' עליו שבודאי אם היו נותנים לו כל חללי דעלמא לא הי' מולא דבר שקט מפיו ואין דבר א' מדבריו ויאלץ לכתלה וכך אמר לי אבי שבכל כל אדם יכול לבא למדרי'ו זאת רק שיהא למדן בגמ' עם פרשי' עכ"פ אף אם אין מסופל כל"כ ואם הוא מסופל יות' טוב ורבי' שחו ולא ישחו מחמת שמוחין ההכל בשני ראשין שפורשין עלמם מהעול' כשביל אהבת פולם ורודפי' אחר הכבוד והממון חביב עליהם יותר מגופן וכשמחן וזה מבלבל אותן מכל מהשבות טהורות ואין מוטלן בזה כלום כי בודאי למי שהשי"ת רול' בעשרו מוילת כה לו השפירות בלי עמל וגם הכבוד א"פ שמשא' בעלמם פניה גדול' זה הכל כשביל הכבוד שהוא במקום מרה ובמקום חיותם ממש ואי אפשר להעלות הכל על הכתב רק החכם ומי שרוצ' ד' לקרב אותו יבין בשכלו ושמעתי מגדול' אחד שאמר זה הי"ה"ר של ע"ז אכשי כלסת הגדול' הרגו אותו זהו תמי' גדולי' האין אפשר להרגו המלאך שהוא נוק קנין ורוחני אלל רק שהעבירו מאומנתו ראשונ' א"כ מה הוא אומנתו עתה הלא כל מלאך נברא לאיז' שליחו' אלל שנותנין לו אומנות הממון לכלכל בני אדם ברדי' ממון ושורר שזה קרוב לע"ז בעו"ה רק לריך להיות וחרתן בממון כמו שמצינו בעיקב אטי' שהי' ויורדן בממונו ובתן חומש מכל כ"ש וכל אשר כו' עשר אשערנו לך ואטפ"כ הקפיד על פכים קטנים ששכת והוה הכמה גדולה אף שהדברים אינן כפשוטן אבל הפשוט ג"כ זאת והוה לריך טיוב גדול' והוא טיך בעבודת השי"ת הטובדים בזמת * ואם תרלה שאלו מה זאת אהבה ביניהם שמש' מוליאין ממון ע"ז כדי לראות זא"ז ויש להם גשנותין גדולים זע"ז ואשים ושמיים בהם יותר מבאניה' אני אומר כך מה שמעתי סי' על פסוק מאלמ"ו נ"י ואף שאני זוכר כ"כ על בוריו אטפ"כ כמות' לי שתנו נפשי בזה וזהו אל יאמר בל הכנר הבדל יבדילנו מעל עמו ודקק על הל' שכלל הבדל כו' ואמר הקיר' אחת להבין מ"מ יש שני דקי' השוין במעשיהם הקדושים ומחבבין זא"ז עד מאד ולעומת זה יש ב' רשעים שטושן מעשים

גדולי ישראל

התורה והתורה

נרצח

פסעים רעים רעה של זה אחר זה מוסר של זה זה מוסר ממון כו' וזה ג"כ וזה מוסר את זה וזה את זה למה אין אהבין זה את זה והשיב על הדיוקים ל"ק מידי ואמשול לך משל כשיש שני עבדי' אלל מלך וכל זמן שהעבדים עובדים את המלך באמת ובתמים ובאהב' גדול' ושלמי' מלפה תמיד שיהא המלך בשמח' ובתענוגים גדולים ולא יהי' לו זמר משום אדם וכאשר רואה שחיוה אדם משמח המלך ומביאי' לתענוג אהוב מאד לאיש הזה ואם הי' יכול ליתן לאיש ההו' כל הללי דעלמא הי' נותן לו עבור שמשמח את המלך וזהו בלתי אפשר שיהא אהבת העבד במלך שלימי' כ"א בהפסוד והפריש עממו מכל וכל מן הטובה' ועניו בעיניו וכלא נחשב יהי' כ"ש משרע' והאחטו מה אילתו ואת שהוא במדריג' זאת לא היה לו שמחה כ"כ מהתענוגי המלך משמחתו ומחמ' שמחשכ במחשבתו להיו' לו לעלמו ג"כ תענוג' ושמח' ועושה בשביל תענוג שלו אין אהבה שלימה למלך * וכשהוא במדריג' זאת להיות כל מחשבתו על המלך לבדו הוא נחשב בעיניו לכלום כג"ל וכשרוא' איש אחד משמח את המלך אהב אותו וחיבי עניו יותר מגופו מחמת שהוא בעיניו כלל נחשב וכל מה שטושה למלך קטן בעיניו כאלו אינו עושה כלום ואיברו גם כן סובר כך ומחמת זה אהבים זה לזה עד אין קץ ומחלות' ושני הרשעים השואלים זה את זה הוא מחמת שאין אדם עובר עבירה אלל אם כן יתהיר בושר בו וכל אדם יארו תקפו לחטוא ויהי"ר מהמא את עיניו וסובר לפעמים שטושה מזהו אבל כשרואה חבירו עובר עבירה זו בעלמא שטשה הוא נכזה בעיניו כי על עמלו יסימת עיניו ולא על חבירו וכשהבירו עושה עביר' רואה את שפלותו * והוא פי' הפסוק ואל יאמר בן הנכר שתנכרו לאחינו שבשמתי' הבדל יבדילני מעל עמו הן מדיוקים והן מרשעים אני נבדל והיינו כפלי הבדלות כי מהלדק בודאי הוא נבדל שאין לו שמחה מזה שהלדק משמח אלקי' * ומרשע אני נבדל ג"כ ושואל אותו בראותו שטובר עביר' כי רואה בפלותו כג"ל ובמשעו הרעים: אל יאמר כן כי אם אין לך דבר שטומח בפני השבוי' והקב"ה מקבלו: ואם תרצה לומר אם הדיוקים שוגאי בלע מדוע לוקחים ממון מבי"א אף אם היה נותנים להם כל היום: אהובי אחי יש לי בזה כמה פעמים כמוסים אשר אי אפשר להעלותם על הכתב: אך הפשוט הוא ג"כ אחת שמעולם אין מניחים ממון בקופסא ולא הן אללל אף ליהי אחת הממון רק מויליחים אותם לנורך עניי ישראל ולנורך בתולת ישראל שהשאים כי אין מזה גדולה מזאת כעת אשר בעו"ה נגזר בזירה כנבולינו כידוע ואחמ"ו ל"ו אמר שהבזיר' הזאת בודאי לא הי' כן בידם לנזור כי אם מחמת הקטנות שהיה על הדיוקים והדפיסו אגרת מכוערים ואף בעת ששולחים אגרת ההם * אהובי אחי מנע עלמך מלהסתכל בו כי כך אמר אחמ"ו כ"י מי שמסתכל בו ומשחמך בו לא יזכה לראות בנחמות ליון ושמחה ליתן ובחופת הדיוקים * או שנותנין ממון לפדיון שבויים ומחזיקים לומדי תורה שאין מניחים עליהם אחרים להחזיקה כמבואר בספר חסידים שכתבו לעשות כך וזה פי' הפסוק יד ליד לא יקנה רע ר"ל כשלוקח מיד ונותן ליד אחר עושה טובה לזה שלוקח ממנו שרע המקטרג עליו למעל' לא יקנה אותו נכסו מלשון פלוני יאך נקי עתכסו כל זה כתבתי בקציר נחמך ותקח אותו מתוך מדרכי אחמ"ו כ"י ואין פי יכול לדבר את כל וזכחת דברי אחמ"ו כ"י בפרט להעלות על הכתב ואם יחפז וישתיק לבו

הסוד דברי פי קדשו פי חכם מן ישיב פעמי מרכבותיו לכאן ויערב נא שיחו ואמריו הנעימים מנופת לוף וכל טעם * ה"ק אלעזר במהור"ר אלימלך גרו יאיר כאור הנהיר בשחקים * ג"כ הגיעני והנה מה שמחשב אהו' דודי שמרוב הסיגופים ימחליתי האמת יור' דרכו והסדי בשחק' שאינו כך שמשולם לא עשיתי סיגופי' כאלו כלל ומקוואות לפעמים היה לי בעת הלורך כשהייתי בראו וזוק היסב אלל כשהרנשתי בעלמי שום רפיון כה לא הייתי הולך במקוה כלל: ומ"ש אהו' דודי שאני פורש עמי מדרכי אבותי הקדושים לא ידענא פי' הדברים אדרכה אני הולך בעקבי החסידים הקדושים אנשי השם מופתי הדור אשר נבוכתם אנו קיימין בגלות המר והנמרה הנה: והנה אהו' דודי אם אלא לראה לבאר טעם פרטי מעשיהם הטובים והנהגותיהם הקדושים תקרר היריעה מהכיל. והנה אפשר לאדוני דודי קלת מעלת הנהגותיהם הקדושים בדרך כלל וזה אינו אלא כטיפה מן היס * בראש כל מחשבותיהם תמיד להשלים רצון הבורא ית"ש בלבב שלם ולעבדו באמת בלי שום תערוכת הנחת עולמם כלל ובלי שום גיאות והתרוממות אדם כלל ברצון השייט ב"ה והם תמיד עוסקי' בתורת השם לשמ' ללמוד ע"מ לקיים גם כיוונתם בלמודם לזכך ולטהר עולמם ומחשבותם כדי שיוכלו להתפלל בלי שום מחשב' וזה כלל ועי"ז תפלתם עולה ככוונ' גדולה מאד בלי שום כוונתם בלמודם למען עקר עולמם ומחשבותם שלא יבא להם שום הרעור ביום כדי שלא יבואו לידי קומחת קרי בלילי' חילי': כשלומדין הגמרא הם מלבישין עולמם פחד ורעד' ואחי' וירא' גדול' מהשם יתברך ב"ה ותורם מאיר' בפניהם: כמזכירין שם התנא או שאר בעלי השמות' מזייר' כשכלל כאלו התנא הוא עומד בפניהם חי אם שורש אורו ממרכב' העליונ' בדרך שמואר בירושלמי שרץ לזייר לעלמו הבעל השמועה כשמזכירין אותו ועי"ז נפל עליהם פחד וירא' גדול' מהש"ת עד אין קץ ומחלית ואהבת התורה ואורה בושר גם בלי הפסק השולכין מלימודם כזה נעשים להם ניסים ונפלאות כמו צדורות הראשונים ומרשאים חלואים ומשיכי' ומשפעות על כל שרצל: והם הנקראי' טיני העדה המשגיחים תמיד הצטרכות הפדה ומתחננים להם כל לרכם הן לנפש והן לגוף בקיבור הם מקדשי' עולמם כ"כ עד שנכתבס מהם כה התאווה הגשמי ואין להם שום תאוה ושמד' לשוב תענוג עוה"ז * ומידי דברי במדה הזאת זכר אזורנו לטוב' לפני אהובי דודי מה שמעתי פעם א' מגדול' א' שבהם פי' על פסוק אחד אם בחוקתי תלכו כו' ונתתי בשמיכם בעתם פרש"י ז"ל בלילי שבתות פי' כי אדם רץ לקשר עולמו כ"כ במחשבתו הטעויות תמיד בעבודת הש"ת ב"ה עד שמגיע למדריג' זו שיתבטל החמד' מגופו כל עיקר ולא יהי' לו שום תאוה לתענוגי הטובה' הן אל אכילה ושתייה ומשגל והן שאר תענוגי האדם כמו הכבוד וכדומה לו אך כשהוא במדריגה זו אין יכול לקיים מזה עונה האמורה בתורה המוטל' על אדם בחיוב ותיקן לזה ששם הטוב בראמיו הגדולים מרחם על האדם כזה שהוא במדריגה זו ויתן לו בעת הלורך הגמור כה גשמי ותאוה לזמן ההוא בלבד כדי שיהי' יכול לקיים המצוה וחס"כ חזר למדריגתו הראשונ' אשר הי' יו מקדם וכאשר בביטול כל חמדו ותאוה הגשמי כאשר פעל בעלמו ע"י מעשיו הטובים ומחשבותיו הקדושים ולפי זה פי' הפסוק מובן מעלמו האם בחוקתי תלכו והיינו כמו שכחתי לעיל שהלדק הולך במחשבות השי"ת תמיד בלי הפסק

נעים אגרת ה'הודש אלימלך

הפסק עד שנה למדינו" זו שינתל ממנו כח התאוה כ"ל ונחתי בשמיים בנחם הבטיח השי"ת שיהיו לו נשמיות חדש לפי ה'הודש לקיים עונה ולדוריתא וע"ז כתב רש"י היינו בלי שנתות שהיא עונת ת"ה היום ח"ך מחוק מזה האמת יורה דרכו שאין אמי השנה כ"כ להשיג עד היכן מגיעין במחשבותיהן הסהורים אך זאת ידעתי בזיכור בעוה"ש ודרשתי וחקרתי היטב על כל זה ולא ראיתי מהם שום התרוממ' וגיאות או דבר שקר וחטופה לאדם או חימוד ממון או שידבר ח"ו איזה דיבור קל שיגיע להם הנא' גופניו' מכה הדיבור ההוא וזה כמ' שנים שאני שרוי אללם ולא ראיתי מהם שום דבר שיפלות ומעולם לא לן אללם ממון בקיפסא אפי' לילה א' ותמיד כל ימיהם עוסקים בתורה ומלית ומע"ט להשיא יתומים ויתומת ואלמנות ולהתיר אסורים ולפדות השבויים ולרפא החולים ולנחם אבלים ולנחול הסדים עם כל אנשיהם ולהכניס אורחים ולקבל אח כל אדם בסכר פנים יפות ולרחם על אביונים ומלערים תמיד בלרות ישראל ועוסקים בתורה ד' לילה ויום ומחדשין חדשין דאורייתא ומגלין רוא תורה וסודיה וכל דבריהם מתוקין מדבש ולפת טפים כשאמורים איזה דבר תורה או יראה או דבר חידוש אז נופל על אדם והשומעה מהם יראה ופחד מאמת השי"ת ב"ה בלילה איני יכול להשיג מה שפועלים ועד היכן הם פעלים * בגודל היחודים והטובות שטושים מחלתי לילה ואילך אך זאת הנראה לכל גודל קדושת' יוכירם מחוק מעשיהם ומפעלם בראש מים שמוכים למסחם כל הלילה ותיכף כשיגיע חלות לילה הם נעורים משנתם בנאימה וחרדת הגוף מאוד ורוחלים ידים ומסהרים ומנקים עצמם ומפנין עצמם היטיב כדרך שכחוב בש"ע והכל בנאימה וירא' ופחד: אח"כ יושבין על הארץ ואפר מקלה על ראשיהם ונוכים בלב נכבד ונקרע על שנים עשר קרעים על גלות העזכיה ולרות ישראל ועול הגלות וגזירת המלך ומחפלים עליהם שירחם השם הטוב על עמו הקודש מהרה ויטה לב המלך ויעזרו ושריו עליהם לטובה להגילם מכל צרה ומיני חללים ויסורים ומשעות רעות ושלא ינטרכו עם הקודש זה לזה ולא לעם אחר ושיה' שרנסתם מוומן להם קודם שיצטרכו להם ברואה ועול ערדה והלכת אל לבבם לירא' ולאחבה השם ולהסיר לב אבן מקרבם וליתן להם לב בשר למען ידעו טולם ויכירו גדולת הבורא ורוממותו הגדולה ויעבדוהו בשמחה ואח"כ לומדים גמרא ותוספות עם מפרשי הש"ס וסבקים ראשונים ואחרוני' ורמב"ם ז"ל ואח"כ עוסקים בספרים הנסתרים כמו הוזהר הקדוש ודומה לו כחצי האר"י ז"ל וב"ב לומדי' ארבע שיע מכל א' שיעור ותכ"ך * ואח"כ הם מתחילין התבודד עצמם ובין קונם ולהכין עצמם אל התפילה כי ראו כי יבא יום והם מפרישין עצמם מכל מחשבות נורך הכל הזמן כלל: רק דבקים עצמם ומחשבותם וגר"י בזהב' גדול' ורוממות אל ומחשבתן שגלה אדם וסופו ונותנים לפני עיניהם יום המיתה בלי ידיעה מקודמת ומדבקים עצמם עד שמגיע' קרוב להתפשט' הנשמי' כדרך שכחוב בש"ע מעלות התפל' איך לריב' להיות' וכובר כלבם אהבה גדולה עד שנראה האור בפניהם ואימת' מופלת על הבריות ובעלי עבירות בורחים מגודל הפחד המגיע מהם מרוב קדושתם ויראה שמים יאמין לי אהו' דודי דברים הללו כי במדינתנו כבר ידוע לבני אדם למאות ולאלפים מפורסמים ובמופתים ניגלים הם מתפללים ומוטלים בחפלתם כמו צדורות הראשונים ולפעמים אפילו בזיכורם לבד פועלים ויחידים

כמו בהתפלה כדרך שנאמר ויזכור אומר ויקם לך אם הי' רולה אהו' דודי להיות בכלן הייתי מראה לו הכל נמוסח ובחוש הראות וכעת יאמין לי על נאמנות כי עדין אין אני מוחזק בשקר חליל' וראוי להאמין לי שיש ביניהם לדיקים כאלו שיכולים כמעט להחיות מתים בחפלתם אשר עיני ראו ולא זר שהביאו להם כמה פעמי' חולאים אשר היו ביאוש כולם וע"י תפלתן הזכה חזרו לבריאתם כבראשונ' כדרך כל הארץ בקיאר כמעט שאינם בזה העולם כלל רק תמיד הולכים במחשבתם בעולמות העליונים וזה נראה מהם שמרוב דביקותם אינם שומעין לפעמים מה שצני אדם מדברים אליהם והולכים על הארץ בגופם וכשמסתם דבוק' למעלת וכשרואים איזה בן אדם שליכו הגון מרגיש סיכף בו איך ומה הוא ולפעמי' יודעי' בזיכור איזה עבירה שעשה ומחזירין רבים בתשובה שלימה בלי שום מערובות גיאות והנאות לנורך אדם כלל רק מחמת אהבה ויראה גדולה ורוממת הבורא ב"ה וב"ש מה אכתוב לאדוני דודי יש ביניהם לדיקים כאלו שידעוים אם יבא איזה כבד או חולה ח"ו לאדם הם נודרין בעדן לנרק' ומקדימין תפלה ללרה ולפעמים נייל האדם ההוא מן הכבד ולפעמים בזה הכבד הוא לומן שקבע הצדיק הג"ל בלי שום חימום וקידום כלל וזה נסתיי בעלמי ובדידי הוה עובדא כמה פעמים שיש לדיק א' במדינתנו שהוא יודע ומרגיש כי תמיד קודם הסורים ואמר בפירושו למחר בשעה זו יהי' לי כך וגוד' לרקע בעדי וע"פ רוב פעל בתפלתו ולדקויות עד שגלגתי מהם ואם לא הי' בי כולה כשאר מקלתו למען דעת דברך דברי אמת ואפילו כשהייתי כמה פרסאות ממנו מה לי לספר גדול מעלותיה' מי יוכל לספר כי דבר שאין סוף הוא הם תמיד מפרסמין גנותיה' ומביישין עצמם ברבים אם יש להם איזה מחשבות פסול או אם דיברו איזה דיבור קל בלא קדוש' או אם הלכו איזה פסע' א' בלא קדוש' הם מפרסמין ומגלין סיכף הדבר ההוא כדי לבייש עצמן וחוזרין סיכף בתשוב' שלימי' כאלו עשו עביר' חמור' ח"ו מעבירות שבתור' ואין חילוק ביניהם כלל וממיד רואין חוב לעצמם וזכות להכירו וחבורתו נאה מאוד לשמים ולבריות שיש ביניהם אהב' גדולה כ"כ יותר מאהבת אב על בנו ובעל עם אשתו ויה' להם אהוי' גמור וע"ז כמעט כים א' לכולם ואין חילוק ביניהם לבניהם אל בני חבריהם כמעט שאין ניכר מי הם אביהם של הבנים מגודל האהב' ואהדות וע"ז וזה הכל מרוב השתוקקותם ואהבתם להשלים רצון הבורא ב"ה בלב שלם אשר בלבם תמיד כשצאים ב' בני אדם לדרך וע"ז אזי אין שומעין מהם רק אהב' ויראה ורוממות אל וגדולתו ותורתו הקדוש' ומסייעין זה לזה בעצרת השי"ת ב"ה באמת וכל אחד מהם שפל בדעתו וחבירו גדול ממנו אללו ולומדי' זה לזה בעבור' הבורא ב"ה ותורתו הקדוש' ואינם התפארים בעצמם בשום מדה טובה שיש בהם ותמיד הם חוזרים בתשוב' כל ימיהם כמעט שאפי' רגע א' אינן הולכין בלא הרהור תשוב' בלבבם ויש להם מוכיח היושב בלבם תמיד מוכיחן זה לזה בתוכחת מגול' וההבה מסותרת והם מקיימין הש"ע מ"ש בהתחלתו שיהי' ד' לנגדי תמיד וממם ההם היה ב"ה אינו זו מנגד עיניהם כלל של אש מאיר להם והם תמיד רואין אורם וכדרך שנאמר ה' הולך לפניו כנגל' ואם לפעמים השם הוי' ח"ו אינו מנגד עיניהם או שרוא' שם אחר כמו שם אלקים או אדג"י יודעים בזיכור שיש התנביות הדינים ח"ו בעולם השליין ומגדירן סיכף לנקות ומרבים בחפלתן ובקשות ויחידים

אלימלך

אגרת הכורש

נועם

איש חלקים מופת הדור רבן של כל בני הגולה הי"ם אבי"ד דק"ק ניקלספורג הביר' והמדינ' י"ו ידעתיו שכל הנהגותיו היו כך ומוטל עלי לילך בעקבותיו הטהורי' בדרך שאמר גמ' רוב בניס הולכין אחר אחי האם ובכן אהוב' דודי יפרוש לי במכתבו כד"ש ילמוד סתום מן המפורש כ"ד אהובו כ"א ד"ש ומלפס לעובתו וחסן בהנרקה" הק' זכריה מענדיל"

יחודים גדולים מאוד עד שמזורים ורואים השם הו"ה ב"ה ויודעי' בבירור שנתהפך לרחמי' וז"ש גמ' לדיקים מהפכין מדה"ר למנה"ר: ובכן אהובי דודי יכתוב לי פי' הדברים שכתוב אלי שאני פורש עלמיו מדרכי אבותי הקדושים הכי ראוי לפרוש חליל' מדרכי הנדיקים כאלו ואיך הי' באמת אבותי כי נתגדלתי ונתרבותי אלל כבוד דודי הרב הגאון החסיד הגדול

התנצלות המביא לבית הדפוס

(מהנו"א הראשון מעלמבערג)

היות שרובו ככולו עני ואמרו כאחד באשר שספר נועם אלימלך שיחבר אהמו"ר המנוח זלה"ה אין די משגה להדפיס סך רב לריות הנמחים מחמת אפס כסף ונחמדע להם שיש עוד חיבר ליקומי שושנים לבסוף והוא כמו ספר בפני עלמו והוא במעט הכמות ורב האיכות והרבו והספירו כי להעלות על מזבח הדפוס הספר הליקוטי' הנ"ל בכדי שיוכל כל אדם לקנותו ומלאחי רלונס להעלות בדפוס וכאשר ראיתי שהד"ק היטב והקרה ה' לפני ספר נחמד ויקר מאד הנקרא אותיות דרבי עקיבא. זה החיבור מיוסד ומתוקן על סדר האלפא ביתא ובכל אור ואור מפורש בו סודות ומיוששים ע"פ הקבלה האמתית כאשר נזכר בלוח סדר סימני האותיות. ומגודל חשיבותו אינו בגמלא כמעט אחד בעיר כו'. ואמרתו בלבי שבודאי ראוי ונכון להחזכרם ולהעלותם יחד על מזבח הדפוס באשר שהכרתי במדת א"ל זל"ל שמדתו היה חמיד למסור גפשו בעבודת הבורא כמעט כרבי עקיבא וחביריו וחבנ מאד דברי הקדמונים ז"ל והסנמות על החיבור מא"א ז"ל מגאוני הזמן מבוארים באריכות על חיבור נועם אלימלך הנקובים בשמותם באריכות ודברי ר' עקיבא אין לריכין חיוון ובזכות התורה והתפלה יבנה עיר הנרק על תלה.

הק' אליעזר ליפמן בהחסיד המפורסם מ' אלימלך וצוק"ל.

